

комитети ти, за . . . знамъ ли опште за какво? . . . за деньтъ, напримѣръ, когато са мислили да подигнатъ бунтъ. Бунтъ! ха! ха! Може ли човѣшки умъ да побере тая мисль? За штастие, всичко това ште се свърши както се свършва всяка дѣтинска игра. Всичко то слѣдствие ште бѣде да се размѣятъ и тия които са били най горѣшло и слѣпо прѣдадени на играта. Не врѣди, че не ти е казалъ всичко както се казва отъ кора до кора. Царската милость не иска много. Малко нѣшто стига за да бѣде оправдана. Постарай се да си припомнишь каквото ти е говорилъ сегистогисъ въ разговорити си, думити които е случайно испустналъ прѣдъ тебе, намесцити, които е правилъ тукъ-тамъ за работити. Раскажи ми всичко това, или, ако ти се види по-добрѣ, ако неможе да ти доде всичко отведнѣжъ на умътъ, напиши го . . .

Олга.

Чичо, што искашь отъ мене? . . . Знаешъ ли колко е ужасно това което ми искашь . . . Не стига ли, че станяхъ причина за улавяніе то му? . . . Да стана и прѣдателка! . . .

Маринъ.

Никой ништо не ти иска, Олго. Ти имашъ да изпълнишь една длѣжностъ. Кое то трѣбова да направишь, разумътъ, избавление то му штастие то ви го искать . . .

(Олга затуля очи тѣ си).

Маринъ.

И ти ште го направишь . . . И веднага послѣ ште тичаме при него . . . Той те чака. Не чувствувашь ли какъ ште се възрадва като те види? Свобода та и штастие то — като двѣ сестри нераздѣлни — ви чакать на прагътъ на тъмница та. Чичо ти ште чака, затуленъ въ нѣкой жгълъ на улицата, и, като ви види да минвате, ште плаче отъ радостъ. Нѣ ти неште търпишь да плаче далече отъ васъ. Ти ште му позволишь да се радва съ васъ заедно на штастие то ви (Хвашта ръката на Олга). Кажи ми, пиле, ти ште смислишь веднага за чича си, не ли?